

Sygn. akt: III RC 254/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2018 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Nierzevska-Sosa

Protokolant : Barbara Jasińska

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2018 roku w Z ł o t o r y i na rozprawie

sprawy z powództwa A. R. działającego w imieniu małoletniego D. R.

przeciwko J. H.

o alimenty

I zasądza alimenty od pozwanej J. H. na rzecz małoletniego powoda D. R. w kwocie po 200 (dwieście) złotych miesięcznie, płatne do rąk ojca małoletniego powoda A. R. z góry do 10-go dnia każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 28 września 2017 roku;

II nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

III wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 254/17

UZASADNIENIE

A. R. działający jako przedstawiciel ustawowy małoletniego powoda D. R. w pozwie złożonym w dniu 28 września 2017 roku, skierowanym przeciwko pozwanej J. H., domagał się zasądzenia na rzecz małoletniego syna alimentów w wysokości 200 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu żądania podał, że pozwana nie utrzymuje kontaktów z synem, nie łoży na jego utrzymanie żadnych kwot i w żaden sposób nie przyczynia się do zaspokojenia podstawowych potrzeb małoletniego. Od trzech miesięcy małoletni mieszka z ojcem i to ojciec ponosi wszystkie koszty jego utrzymania.

Pozwana J. H. w odpowiedzi na pozew przyznała, że małoletni D. R. aktualnie zamieszkuje z ojcem. Wskazała też, że od października 2017 roku nie otrzymuje żadnych świadczeń na dziecko typu zasiłek rodzinny, "500+", czy alimenty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód D. R. urodził się (...) w Z., jest dzieckiem z nieformalnego związku (...).

Dowód: - odpis skrócony aktu urodzenia małoletniego powoda - k.25 w aktach

tut. Sądu I. N. 34/17.

Rodzice małoletniego powoda do lipca 2017 roku mieszkali wspólnie w mieszkaniu komunalnym przyznanym pozwanej. Pozwana pracowała wówczas przy pracach porządkowych po 4 godzinny dziennie, a ojciec małoletniego w firmie budowlanej za wynagrodzeniem około 3.000 zł netto miesięcznie.

A. R. ma 53 lata, mieszka obecnie wraz z małoletnim powodem i swoją matką w mieszkaniu komunalnym, wspólnie z matką ponosi koszty utrzymania lokalu. Od 27 kwietnia 2018 roku ojciec małoletniego podjął pracę za wynagrodzeniem około 2.000 zł netto. W okresie od 1 września do 30 listopada 2017 roku był na urlopie bezpłatnym z tytułu opieki nad synem.

Małoletni D. R. ma 14 lat i jest uczniem siódmej klasy, pozostaje pod opieką ojca. Chłopiec jest zdrowy, nie choruje przewlekłe. Pozostaje pod opieką psychiatry z powodu nadpobudliwości ruchowej. Miesięczne koszty utrzymania małoletniego D. wynoszą łącznie około 1.200 - 1.500 zł.

J. H. posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, może pracować w warunkach pracy chronionej. W okresie od 1 stycznia 2018 roku do 31 marca 2018 roku pozwana pobrała świadczenia z pomocy społecznej w łącznej wysokości 2.368 zł. Pozwana ma 36 lat, mieszka w lokalu komunalnym, posiada zadłużenie z tytułu opłat za mieszkanie i za wodę. W sezonie letnim podejmuje zatrudnienie przy pracach sezonowych, gdzie zarabia od 20 zł do 45 zł dziennie. Pozwana użycza lokal komunalny osobie trzeciej, ale nie pobiera od niej opłat z tytułu kosztów utrzymania mieszkania. J. H. nie interesuje się synem i nie utrzymuje z nim kontaktów.

Dowód: - zaświadczenie z 24.10.2017 r. – k.9,

- zaświadczenie z 30.04.2018 r. – k.41,
- zaświadczenie MOPS w C. z 10.04.2018 r. – k.39,
- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 11.05.2013 r. – k.40,
- wyjaśnienia przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda A. R. – k.44v.,
- wyjaśnienia pozwanej J. H. – k.44v.-45.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, że żądanie jest w całości uzasadnione.

W myśl art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie zaś z treścią art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podkreślić należy, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa się przy uwzględnieniu reguły równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Zgodnie z tą zasadą rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Konsekwencją powyższej zasady jest to, że rodzice nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka i muszą podzielić się z nim nawet najmniejszymi dochodami. Zakres potrzeb dziecka wyznacza dyrektywa zawarta w art. 96 k.r.o. Zgodnie z nią rodzice w miarę możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych, duchowych, środki kształcenia i wypoczynku. Przede wszystkim każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosownej do wieku odzieży, środków na ochronę zdrowia, kształcenie. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego może polegać także w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że A. R. oraz pozwana J. H. mają z wolnego związku jedno dziecko – 14-letniego D.. Na tym etapie życia chłopiec potrzebuje środków na zaspokojenie zwiększonych potrzeb związanych z intensywnym rozwojem. Z zasad doświadczenia życiowego wynika, że kwota wskazana przez ojca małoletniego powoda (1.200 - 1.500 zł) jest kwotą adekwatną do zaspokojenia podstawowych potrzeb małoletniego.

Przy określaniu wysokości alimentów Sąd miał też na uwadze, że pozwana w żaden sposób nie przyczynia się do zaspokajania potrzeb syna, ani środkami finansowymi, ani osobistymi staraniami. Rzecz jasną jest, że obowiązek dostarczania małoletniemu środków utrzymania i wychowania nie może obciążać tylko jego ojca. Pozwana

winna także w ramach swoich możliwości majątkowych i zarobkowych współuczestniczyć w zapewnieniu synowi jego usprawiedliwionych potrzeb. Możliwości zarobkowe i majątkowe nie mogą być przy tym utożsamiane z faktycznie osiąganymi zarobkami, ale także z zarobkami, które pozwana jest w stanie i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Fakt, że pozwana ma orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności nie zwalnia jej z obowiązku współuczestniczenia w pokrywaniu usprawiedliwionych kosztów wychowania i utrzymania małoletniego syna. Z wyjaśnień złożonych przez pozwaną wynika, że jest ona zdolna do podjęcia pracy fizycznej przy sprzątanii, porządkowaniu czy w gospodarstwie rolnym.

Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego Sąd wziął również pod uwagę usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanej, związane z zaspokojeniem jej potrzeb mieszkaniowych, wyżywienia, zaopatrzenia w odzież, obuwie i innymi stałymi wydatkami .

Mając zatem na względzie całokształt przytoczonych wyżej okoliczności Sąd - na podstawie art. 133 § 1 k.r.o, w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. - uznał, że pozwana jest w stanie ponieść koszty alimentów należnych małoletniemu D. R. w wysokości po 200 złotych miesięcznie. Alimenty w tej wysokości odpowiadają usprawiedliwionym potrzebom małoletniego powoda oraz nie wykraczają poza możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanej.

Orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w pkt II wyroku znajduje uzasadnienie w treści art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz.U. Nr 2016r., poz. 623).

Nadanie wyrokowi w pkt I rygoru natychmiastowej wykonalności nastąpiło w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.-